

In de schoenen van ... Monique van Dam

Wie past deze schoen?

Ik ben Monique van Dam, ondernemer van ONE WORLD Citizens (OWC). Een uit de hand gelopen droom, waar ik mijn levenswerk van heb gemaakt, nadat mijn 4 kinderen op eigen benen stonden. Ik geloof in de visie en ideeën van de jongste generatie. Ik verbind en faciliteer hen om hun eigen idee voor een betere, duurzame samenleving uit te werken tot lokaal project of startup. Zodat zij de samenleving en toekomst die zij zien en willen bereiken, zelf kunnen ondernemen. Buiten school, online en wereldwijd verbonden.

Ik werk samen met jongeren uit Den Bosch, Eindhoven en 15 landen, waaronder Rwanda, Nepal, Kenia en Koerdistan-Irak. Wat mij het meest inspireert zijn de overeenkomsten (dus niet de verschillen) tussen jongeren uit Den Bosch (Nederland) en jongeren uit ontwikkelingslanden, en wat zij samen kunnen bereiken. Wat blijkt: Ook jongeren in ontwikkelingslanden hebben smartphones en goede ideeën voor een betere, duurzame samenleving in hun omgeving. Als je hen online met jongeren van hier verbindt, zijn zij samen in staat de ideeën voor het ontwikkelingsland uit te werken tot lokale producten, diensten en startups. Het is dus mogelijk om samen, tijdens school-studieprojecten van 8 weken tot 6 maanden realistische, praktische oplossingen voor basisbehoeften als water, voeding, energie, ICT basis skills, et cetera, te realiseren en echt een verschil te maken voor en met jongeren uit andere landen. De jongste generaties zijn in staat, mede dankzij internet, wereldwijd samen te werken aan een betere, duurzame samenleving en toekomst voor iedereen, inclusief onze aarde.

Wat zei je vroeger dat je later wilde worden?

Moeder en kinderarts. Ik zat op het gymnasium, wat me naar het idee van kinderarts bracht. Maar ... ik heb het gymnasium niet af kunnen maken, omdat ik in de vijfde voor de tweede keer bleef zitten. Ik hield niet van lezen en in die tijd moest je nog een grote boekenlijst lezen. Toen ik rond Pasen zag dat ik niet over zou gaan, besloot ik van school af te gaan en niemand hield me tegen. Dat was in die tijd best bijzonder. Ik werd ondernemer. Ik had als hobby kleding maken en startte een atelier om kinderen positiekleding te maken en verkopen.

Ik wilde ook moeder worden, dus ik trouwde jong en kreeg vier kinderen. Toen de kinderen 4, 5, 6, en 7 waren moest ik scheiden. Omdat de jongste slecht ter been was, besloot ik fulltime moeder te worden. Toen had ik tijd om te gaan onderzoeken.

Ik vroeg me af hoe ik het opvoeden van mijn kinderen het best kon aanpakken. In die tijd kwamen boeken over Nieuwetijdskinderen, Generatie Einstein, Ellis en het Verbreinen op de markt, die mijn aandacht trokken. Ook kwam steeds meer informatie over bijvoorbeeld ADHD en dyslexie naar buiten. Dit alles ging mij boeien. Door het lezen en verder onderzoeken, zag ik steeds duidelijker dat er een echt verschil was tussen de generatie van mijn kinderen en die van mijzelf. Zo ontstond mijn kennis over de jongste generaties.

Ik kreeg een ander beeld over kinderen: in ieder mens zit een stukje bijdrage aan de samenleving, een idee voor verbetering, verandering. Iets dat altijd met je eigen passie, talenten en ideeën te maken

heeft. Vandaar dat het belangrijk is dat we kijken naar wie kinderen al zijn, van binnenuit. De vragen die we hen moeten stellen zijn; Wat kom jij hier brengen? Wat zijn jouw talenten? Waar ga je echt voor?

Niet echt kinderarts dus, niet genezen of zo ... maar kinderen, jeugd, jongeren in hun kracht zetten, daar ben ik al doende goed in geworden. Zo heb ik voor mijn gevoel toch bereikt wat ik vroeger wilde worden 😊

Hoe verliep jouw loopbaan?

Voortijdig schoolverlater, ondernemer, moeder van 4 kinderen, 'huis-tuin-en-keuken onderzoeker', auteur. In 2008 vatte ik alles wat ik als moeder en onderzoeker had ontdekt, samen het boek 'Verbeter de Jeugd & begin bij mezelf'. Een praktisch 'werk-aan-jezelf' boek voor ouders, docenten en andere opvoeders, dat ik zelf uitgaf omdat de uitgever op het laatste moment dacht dat ouders en docenten (voor wie het boek bedoeld was) het niet zouden willen lezen.

Door publicatie van het boek belande ik in een internationale baan rond leren voor Duurzame Ontwikkeling, waarin ik tussen 2008 en 2012 aan den lijve ondervond: de jeugd van nu heeft een versnelling nodig, ze moeten (al doende) kunnen leren over thema's als water, voeding, energie, sociale cohesie en andere actuele thema's. Zonder onderwijs hierover kunnen zij niet bijdragen aan oplossingen voor grote uitdagingen nu en in de toekomst. Binnen school gaat dit niet snel genoeg gebeuren. Zodoende besloot ik mijn baan op te zeggen, alle zekerheden die ik had los te laten en onder de naam van ONE WORLD Citizens een internationaal jongeren netwerk te bouwen, waarin jongeren voor & met elkaar onderwijs over duurzame thema's creëren, elkaar trainen in empowerment en sociaal ondernemerschap en sociale startups realiseren. In ruim 8 jaar tijd is veel gebouwd en bereikt. Ik vermoed dat OWC mijn levenswerk blijft en ik niet met pensioen ga omdat mijn 'werk' betekenisvol, boeiend is en zoveel energie geeft.

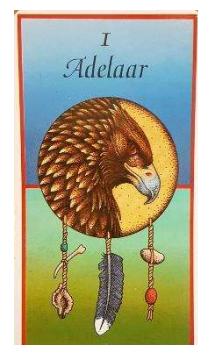
Zou je jezelf omschrijven als een ondernemend type?

Vanaf mijn 18^e, nadat ik school verliet, zeker. Daarvoor was ik een volgzzaam, braaf type, dus maar goed dat dat -doordat ik school niet af kon maken- veranderd is.

Als je een dier zou zijn, welk dier zou je dan willen zijn?

Een Adelaar. Een adelaar kan hoog vliegen, maar landt ook steeds weer op de aarde. Ik houd van het gevoel van vrijheid. Ik houd ervan om hoog te vliegen en van bovenaf de hele ONE WORLD Citizens droom/puzzel te bekijken en dan weer terug te keren naar het dagelijkse bestaan om het volgende puzzelstukje uit te voeren, zodat de droom en hele puzzel werkelijkheid worden. Ik heb ervaren hoe het werkt en dat dat kan!

Hoog vliegen gebruik ik ook bewust om niet verstrikt te raken in alle regeltjes en mogelijkheden van onze samenleving. Om moed te verzamelen om toch mijn eigen ideeën en pad te blijven volgen.

Wat zou je later willen worden?

Stokoud (150 jaar) en Kick Change trainer. Een oud, sterk vrouwtje dat met haar bokshandschoenen en stootkussen de wereld rond trekt om jongeren te trainen om anders over zichzelf te gaan denken, een sterk zelfbeeld en zelfvertrouwen op te bouwen. Het is belangrijk dat zij in hun eigen idee voor verandering gaan geloven, deze direct kunnen ondernemen en onderweg naar hun doelen alle obstakels om kunnen zetten in kracht en doorzettingsvermogen.

De Kick Change training heb ik met Joost van Poorten ontwikkeld in de periode dat ik mijn boek schreef. Een speelse, sportieve, effectieve training, waarmee je het verleden en alles wat je tegenhoudt, kunt loslaten en de ondernemer van je eigen leven wordt. In 2012 heb ik Kick Change even in de koelkast gelegd om eerst OWC te bouwen. Want wat heb je aan geloof in jezelf en je eigen ideeën als je geen community van gelijkgestemden hebt om het in het echt uit te werken. Grote veranderingen bereik je nooit alleen, wel samen!

OWC is bijna klaar, nog 2-3 jaar. Daarna pak ik Kick Change weer op en trek ik de wereld rond.

Interview door studentmedewerker Camille Smits en Maite van de Wiel, januari 2021

Monique (voorste rij, helemaal links) met een grote groep ondernemende jongeren